

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องกรมสรรพากร ที่ ๑ สรรพากรเขตพื้นที่นครปฐม ๒ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการพิจารณาประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะใหม่ ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพิจารณาดำเนินการเพิกถอนคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินและมีคำสั่งใหม่ภายในเวลาที่ศาลกำหนดกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคดีใช้ค่าเสียหาย โดยข้อเท็จจริงในคดีนี้สืบเนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลาง ขอให้เพิกถอนการประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะและภาษีมูลค่าเพิ่มและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และศาลภาษีอากรกลางมีคำพิพากษา ดังนี้

คดีแรก การประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะของเจ้าพนักงานประเมินและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชอบแล้ว ซึ่งต่อมาศาลฎีกาพิพากษายืน

คดีที่สอง การประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้เพิกถอนการแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เนื่องจากหนังสือการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ได้ระบุวัน เดือนและปี ทำคำสั่ง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๖ และเมื่อหนังสือแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กระบวนการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ย่อมเสียไปทั้งหมด

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าโดยผลของคำพิพากษาผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องดำเนินการเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีที่ยึดไว้ในคดีทั้งสองเท่าที่เพียงพอแก่การชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลภาษีอากรกลางเท่านั้น โดยไม่มีสิทธิที่จะยึดหรืออายัดไว้ทั้งหมด อีกทั้งการประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะซึ่งมีรูปแบบและกระบวนการพิจารณาเช่นเดียวกันกับภาษีมูลค่าเพิ่มย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ผู้ฟ้องคดีได้เคยมีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพิจารณาประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะใหม่ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเพิกถอนคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินและมีคำสั่งใหม่ให้ถูกต้องแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกเฉย จึงยื่นฟ้องคดีนี้ขอให้พิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการพิจารณาประเมินภาษีธุรกิจเฉพาะใหม่และพิจารณาดำเนินการเพิกถอนคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินและมีคำสั่งใหม่ภายในเวลาที่ศาลกำหนด กับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคดีใช้ค่าเสียหาย ดังนั้น การยื่นฟ้องคดีนี้จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมุ่งประสงค์ให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบในหนี้ภาษีอากรของผู้ฟ้องคดีใหม่อันมีผลต่อการบังคับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ภาษีอากร จึงถือได้ว่าเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ภาษีอากร ตามมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม